

bo o całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 29 stycznia 2002 r. w sprawie określenia rodzajów dokumentów poświadczających uprawnienia inwalidów wojennych i wojskowych do korzystania

z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. Nr 8, poz. 72).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

1259

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 7 lipca 2003 r.

w sprawie rodzajów dokumentów poświadczających uprawnienia kombatantów oraz innych osób do korzystania z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego

Na podstawie art. 20 ust. 5a ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 i Nr 181, poz. 1515) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dokumentami poświadczającymi uprawnienie kombatantów oraz innych osób wymienionych w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, do korzystania z ulgi, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, są zaświadczenia wydawane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z wpisem o przysługujących uprawnieniach do ulg.

§ 2. Zaświadczenia i legitymacje wydane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów przez:

- 1) Ministra Pracy i Polityki Socjalnej,
- 2) Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych,
- 3) Urząd do Spraw Kombatantów,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165).

- 4) Związek Bojowników o Wolność i Demokrację albo Związek Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych,

zawierające wpisy o uprawnieniach do przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego z ulgą przysługującą do dnia 30 stycznia 2002 r., poświadczają uprawnienia do ulgowych przejazdów na zasadach i w wysokości określonej w ustawie z dnia 11 października 2002 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. Nr 181, poz. 1515 oraz z 2003 r. Nr 122, poz. 1143), do czasu uaktualnienia wpisu o wysokości przysługującej ulgi lub wymiany dokumentu.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 29 stycznia 2002 r. w sprawie określenia rodzajów dokumentów poświadczających uprawnienia kombatantów oraz niektórych osób będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego do korzystania z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. Nr 8, poz. 73).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

1260

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 9 lipca 2003 r.

w sprawie wojskowych kuratorów społecznych

Na podstawie art. 662 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposób powoływania i zakres działalności wojskowych kuratorów społecznych.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) kuratorze — należy przez to rozumieć wojskowego kuratora społecznego;
- 2) prezesie sądu — należy przez to rozumieć prezesa wojskowego sądu garnizonowego.

§ 2. Do pełnienia obowiązków kuratora może być powołany żołnierz zawodowy w służbie stałej, który:

- 1) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) nie był skazany za przestępstwo lub wobec którego nie umorzono warunkowo postępowania karnego;
- 3) nie został pozbawiony władzy rodzicielskiej;
- 4) posiada kwalifikacje i doświadczenie życiowe wskazujące na przydatność w prowadzeniu działalności wychowawczej i resocjalizacyjnej;
- 5) ukończył 24 lata;
- 6) wyraził na piśmie zgodę na pełnienie obowiązków kuratora;
- 7) odbył szkolenie dla kuratorów.

§ 3. 1. Kuratorów powołuje się przy wojskowych sądach garnizonowych i wpisuje się na listę kuratorów przy danym sądzie.

2. Żołnierz, o którym mowa w § 2, może być powołany na kuratora tylko przy jednym sądzie.

§ 4. 1. Kuratorów powołuje prezes sądu spośród kandydatów zgłoszonych przez dowódców jednostek wojskowych stacjonujących na obszarze właściwości danego sądu.

2. Prezes sądu określa liczbę kandydatów na kuratorów dla poszczególnych jednostek wojskowych, mając na uwadze warunki funkcjonowania danej jednostki wojskowej i wymagania służby wojskowej, w szczególności specyfikę zadań i liczebność stanu osobowego żołnierzy.

3. Zgłoszenie kandydata na kuratora powinno mieć formę pisemną i zawierać:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) stopień wojskowy i zajmowane stanowisko służbowe;
- 3) posiadane wykształcenie;
- 4) przebieg służby wojskowej wraz z opinią służbową;
- 5) inne informacje potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w § 2.

§ 5. Szkolenie, o którym mowa w § 2 pkt 7, organizuje właściwy prezes sądu. Szkolenie ma na celu zapoznanie kandydatów na kuratorów z organizacją wymiaru sprawiedliwości, przepisami prawa dotyczącymi działalności kuratorów oraz innymi dziedzinami wiedzy, niezbędnymi do wykonywania funkcji kuratora.

§ 6. 1. Przed przystąpieniem do pełnienia obowiązków kurator składa przed prezesem sądu ślubowanie następującej treści: „Ślubuję uroczyście powierzone mi obowiązki wojskowego kuratora społecznego wykonywać sumiennie i rzetelnie, w postępowaniu kierować się zasadami godności, uczciwości i sprawiedliwości społecznej, mając na względzie dobro Rzeczypospolitej Polskiej, a także dobro osób powierzonych mojej pieczy, oraz przestrzegać tajemnicy państwowej i służbowej, a także zachować w tajemnicy wszystkie okoliczności, o których powziąłem wiadomość w związku ze sprawowaniem powierzonej mi funkcji.”.

2. Ze złożenia ślubowania sporządza się protokół, który podpisują prezes sądu i składający ślubowanie.

3. Po złożeniu ślubowania prezes sądu wydaje kuratorowi legitymację zawierającą wezwanie instytucji państwowych, samorządowych i organizacji społecznych do udzielenia kuratorowi pomocy w pełnieniu wykonywanych przez niego czynności.

§ 7. O powołaniu żołnierza do pełnienia funkcji kuratora i wpisaniu na listę kuratorów prezes sądu powiadamia dowódcę jednostki wojskowej, w której kurator pełni służbę.

§ 8. 1. Prezes sądu, w miarę potrzeby, zwołuje konferencje kuratorów w celu omówienia wniosków wpływających z wykonywanych przez nich zadań oraz spraw i potrzeb kuratorów.

2. W konferencjach, o których mowa w ust. 1, uczestniczą przedstawiciele zainteresowanych organów wojskowych i jednostek wojskowych, zaproszeni przez prezesa sądu.

§ 9. Kuratorzy wykonują czynności przewidziane w odrębnych przepisach dla kuratorów sądowych. Do zakresu działania kuratorów należy w szczególności:

- 1) zbieranie danych dotyczących przebiegu służby wojskowej, wyróżnień oraz ukarań dyscyplinarnych, zwanych dalej „danymi” — na zarządzenie sądu, a w postępowaniu przygotowawczym — prokuratora lub Policji;
- 2) przeglądanie akt i sporządzanie z nich odpisów w związku z wykonywaniem zleconych czynności;
- 3) kontaktowanie się z oskarżonym żołnierzem, którego dotyczy postępowanie;
- 4) udział w szkoleniach i konferencjach, organizowanych przez prezesa sądu, służących podnoszeniu kwalifikacji.

§ 10. 1. Kurator wykonuje zlecone czynności tylko wobec oskarżonych żołnierzy, którzy pełnią czynną służbę wojskową w tej samej jednostce wojskowej co kurator.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd, a w postępowaniu przygotowawczym — prokurator, może zlecić zebranie danych kuratorowi pełniącemu służbę wojskową w nadrzędnej jednostce wojskowej.

3. Nie zleca się kuratorowi zebrania danych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

4. Kurator nie może zbierać danych o oskarżonym żołnierzu będącym jego przełożonym.

§ 11. Kurator, zbierając dane, może zwracać się do przełożonych oskarżonego żołnierza albo innych osób lub organów wojskowych o udzielenie pomocy przy wykonywaniu zleconych czynności oraz o przekazanie niezbędnych informacji i dokumentów.

§ 12. 1. Dane powinny obejmować w szczególności informacje o oskarżonym żołnierzu, dotyczące jego:

- 1) zachowania się;
- 2) sytuacji bytowej i jego rodziny, jeżeli takie informacje są w posiadaniu organów wojskowych;
- 3) zainteresowań i sposobu spędzania czasu wolnego;

- 4) sposobu wywiązywania się z obowiązków służbowych;
- 5) kontaktów z grupami środowiskowymi patologii społecznej;
- 6) stanu zdrowia, z uwzględnieniem znanych organom wojskowym informacji o stanie zdrowia, w tym psychicznego, uzależnieniu od alkoholu lub środków odurzających.

2. Na polecenie organu zarządzającego kurator ma obowiązek uzupełnić dane, o których mowa w ust. 1.

§ 13. Dane powinny być zebrane w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez kuratora zarządzenia o ich zebraniu. Organ zarządzający może wyznaczyć inny termin zebrania danych.

§ 14. 1. Kurator jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie okoliczności, o których dowiedział się w związku ze zbieraniem danych.

2. Informacje o osobach, które dostarczyły danych, kurator ujawnia jedynie na żądanie sądu, a w postępowaniu przygotowawczym — prokuratora.

§ 15. W zakresie zbierania danych, określonym w § 9 pkt 1, kuratorzy podlegają jedynie poleceniom organu zarządzającego zbieranie danych.

§ 16. 1. Kurator wyznaczony do zebrania danych podlega wyłączeniu od udziału w tych czynnościach, jeżeli istnieje okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

2. O wyłączeniu kuratora orzeka sąd, a w postępowaniu przygotowawczym — prokurator zarządzający zebranie danych, na żądanie kuratora, z urzędu albo na wniosek strony.

§ 17. W razie powzięcia wiadomości o zaistnieniu okoliczności uzasadniających odwołanie kuratora, dowódca jednostki wojskowej, o której mowa w § 4 ust. 1, niezwłocznie zawiadamia o tym prezesa sądu.

§ 18. W przypadku gdy kuratorowi zlecono zebranie danych, odwołanie go na własną prośbę może nastąpić po ich zebraniu.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 3 sierpnia 1999 r. w sprawie sposobu powoływania i zakresu działalności wojskowych kuratorów społecznych (Dz. U. Nr 69, poz. 769).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Zemke*

1261

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 25 czerwca 2003 r.

w sprawie wymagań Dobrej Praktyki Klinicznej w zakresie produktów leczniczych weterynaryjnych

Na podstawie art. 6 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. Nr 126, poz. 1381, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania Dobrej Praktyki Klinicznej w badaniach klinicznych produktów leczniczych weterynaryjnych lub przyszłych produktów leczniczych weterynaryjnych, zwanych dalej „produktami weterynaryjnymi”.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1181 i Nr 152, poz. 1265 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) badacz — osobę odpowiedzialną za prowadzenie badania klinicznego w danym miejscu; jeżeli badanie kliniczne jest prowadzone przez zespół, to badaczem jest kierownik tego zespołu;
- 2) badanie kliniczne — badanie produktów weterynaryjnych przeprowadzane na zwierzętach w celu odkrycia lub potwierdzenia klinicznych, farmakologicznych, w tym farmakodynamicznych skutków działania jednego lub wielu produktów weterynaryjnych lub w celu śledzenia wchłaniania, dystrybucji, metabolizmu i wydalania tych produktów;
- 3) badanie wielośrodkowe — badanie prowadzone na podstawie jednego protokołu, w więcej niż jednym miejscu, przez więcej niż jednego badacza;
- 4) monitor — osobę odpowiedzialną za nadzorowanie badania klinicznego i zapewnienie zgodności sposobu jego prowadzenia z protokołem, procedurami postępowania, wymaganiami Dobrej Praktyki Klinicznej i obowiązującymi przepisami;